

ת"פ 40145/07/14 - מדינת ישראל נגד ליובוב שרנזון

בית משפט השלום בפתח תקווה

12 ינואר 2016

ת"פ 40145-07-14 מדינת ישראל נ' שרנזון

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמת ליובוב שרנזון
ע"י ב"כ עו"ד אנה שכטמן קוגלר

גזר - דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק העונשין, אי מסירת פרטים בתאונת נזק בלבד - לפי סעיף 145 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, ונהיגה בשכרות - לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

על פי הנתען בכתב האישום, בתאריך 26.6.13 בשעה 14:00 או בסמוך לכך, ברחוב פרנקפורטר בפתח תקווה, שהו אריאל בוכניק (להלן: **המתלונן**) ביחד עם דוד שמחי ברכבו של המתלונן שעמד במצב סטטי.

בנסיבות אלה, נסעה במקום הנאשמת ברכבה כשהיא תחת השפעת אלכוהול, והתנגשה עם רכבה ברכבו של המתלונן.

לאחר שהתנגשה ברכבו של המתלונן עזבה הנאשמת את הרחוב, והמשיכה בנסיעה ובכך לא מסרה למתלונן פרטים כנדרש לאחר שהייתה מעורבת בתאונת דרכים.

מיד ובסמוך החל המתלונן בנסיעה אחר רכבה של הנאשמת, שעמדה ברמזור בצומת מרכזית בפתח תקווה.

בנסיבות אלה יצא המתלונן מרכבו וביקש להיכנס אל רכבה של הנאשמת וזו נתנה הסכמתה.

מיד ובסמוך הרמזור התחלף לירוק והנאשמת החלה לנסוע.

בנסיבות אלה ביקש המתלונן מהנאשמת שתעצור את רכבה לצורך החלפת פרטים ומשלא הסכימה לכך, המתלונן אחז בהגה ושלף את המפתחות של הרכב מהמתנע.

לאחר מכן, יצאו המתלונן והנאשמת מהרכב. המתלונן התקשר למשטרה זאת בעוד הנאשמת מנסה למנוע ממנו לעשות כן, בכך שאחזה בחולצתו של המתלונן וגרמה לקריעתה.

הנאשמת ביקשה מהמתלון ליתן לה את מפתחות רכבה, ואולם המתלון אמר לה כי ימסור את המפתחות למשטרה.

בתגובה לכך, תקפה הנאשמת את המתלון בכך שהכתה בחלק גופו העליון באגרופים ומכות באמצעות ידה, ניסתה לחנוק אותו באמצעות עניבתו ובעטה באשכיו.

בתגובה לכך המתלון הכה באגרופ את כתפה של הנאשמת.

כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמו למתלון שריטות מדממות בידיו.

כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרם לרכבו של המתלון נזקים בדלת הקדמית שהצריכו החלפתה, תיקוני פחחות, צבע וחשמל, וכל זאת בעלות של 5,074 ₪. נוסף לכך שילם המתלון 620 ₪ עבור בדיקת שמאי.

בהמשך למתואר לעיל, הגיעו למקום שוטרים וביצעו חיפוש ברכבה של הנאשמת, במסגרתו נמצאו שני בקבוקי בירה ריקים בשקית.

השוטרים הודיעו לנאשמת כי הינה עצורה, ובתגובה החלה הנאשמת להתנגד למעצרה בכך שהשתוללה, צעקה, דחפה את השוטרים וסירבה להיכנס לניידת.

בנסיבות אלה הוכנסה הנאשמת לניידת על ידי השוטרים.

בהמשך, בתחנת המשטרה בפתח תקווה, העליבה הנאשמת את השוטר אליהו זדה וכינתה אותו "פאשיסט, זבל ואשתו וילדיו פאשיסטים" וסירבה לבדיקת ינשוף או דם ובכך נהגה הנאשמת ברכב בהיותה שיכורה.

הנאשמת ניסתה לצאת מהמשרד והפריעה לשוטרים בכך שדחפה אותם, בנוסף לכך הפריעה לשוטר נוסף וסירבה לצאת לחדר העצורים בתחנה.

בהמשך, ביקשה הנאשמת לשתות, ולאחר שקיבלה את מבוקשה ירקה מים אשר לקחה בפיה על שוטר נוסף שהיה במקום.

עברה הפלילי של הנאשמת

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון המרשם הפלילי של הנאשמת ממנו עולה כי לנאשמת 2 רישומים נוספים, כדלקמן:

ב-11.12.2014 הועמדה הנאשמת לדין בעבירת החזקת נכס חשוד כגנוב ובית המשפט הטיל עליה התחייבות, ללא הרשעה.

ב-6.7.2000 הורשעה הנאשמת בעבירת גניבה ובית המשפט גזר עליה 5 חודשים מע"ת למשך 3 שנים וקנס כספי.

כן הוגש גליון המרשם התעבורתי של הנאשמת ממנו עולה כי לנאשמת 3 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה בין השנים 1998-2010, בגין שימוש בטלפון בעת שהרכב נע, אי החזקת תעודת ביטוח ואי ציות לתמרור עצור.

תסקיר שירות מבחן

בהתאם לאמור בתסקיר הנאשמת בת 56, נשואה ואם ל-3 בנות בגילאי 27-31 ומתגוררת בפתח תקווה.

הנאשמת עלתה מרוסיה בשנת 1993, ועובדת במקביל בשתי עבודות כפועלת נקיון.

הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד בארץ המוצא, עם תעודת בגרות מלאה, בהמשך למדה במסגרת מכללה וסיימה עם תעודת מקצוע טכנולוג מזון. לא עבדה במקצוע וניהלה חנות בבעלותה.

הנאשמת נישאה בשנת 1983 ותיארה קשר חם וקרוב עם בעלה.

מתארת את תקופת העלייה ארצה ונסיונות ההשתלבות כקשה ומשברית.

נמסר כי כאשר הגיעו ארצה הוטל על בעלה חוב לביטוח לאומי לאור חוב מזונות שהגישה גרושתו. הנאשמת מתארת כי בעקבות חובות לרשויות וחובות כספיים נאלצה לעבוד באופן אינטנסיבי. הוצגו מסמכים אשר המעידים כי המשפחה מתמודדת עם עיקולי חשבונות ותשלומים קבועים להוצ"פ. הנאשמת הינה בת יחידה להוריה, מתארת את ילדותה כתקופה קשה ומשברית בה אביה נהג באלימות כלפי אמה. מאז גירושי ההורים הקשר עם אביה נותק ובהמשך אמה נישאה בשנית והנאשמת עברה להתגורר עם סבתה מאז גיל 9, כשהקשר עם אמה רופף.

נסקר עברה הפלילי והתעבורתי כמפורט לעיל.

הנאשמת מסרה כי הרקע לביצוע העבירות היה ויכוח עם מעסיקה, לאחר שלא קיבלה משכורת והיותה נסערת בשל כך.

הנאשמת שללה בעיתיות בצריכת אלכוהול, אם כי מסרה כי עובר לאירוע נשוא כתב האישום שתתה בירה בארוחת הצהריים.

הנאשמת לקחה אחריות מלאה על ביצוע העבירות והביעה חרטה בגין מעשיה.

בשיחה עם הנאשמת באשר לדפוסי צריכת האלכוהול שלה, היא תיארה עצמה כמי שנוהגת באופן אחראי, כאשר האירוע תואר על ידה כחריג להתנהגותה בדרך כלל. כמו כן, שללה נזקקות טיפולית בתחום השליטה בדחפים תוקפניים.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמת אינה סובלת מבעיית שתיה או אלימות המצריכים התערבות טיפולית ולפיכך לא הומלץ על שילוב בטיפול גמילה או העמדה בפיקוח שירות המבחן.

לאחר בדיקת מאפייני האלימות וחומרתה, וממכלול הנתונים שפורטו לעיל, ההערכה היתה כי הסיכון להישנות עבירות אלימות הינו נמוך ושמידת החומרה הצפויה במידה ותהיה מעורבת שוב באירוע אלים נמוכה אף היא.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמת מתפקדת במישור התעסוקתי והאישי באופן תקין במהלך השנים, וכן בנתה לעצמה מסגרת משפחתית תומכת על אף הרקע המשפחתי ממנו באה.

בגיבוש ההמלצות נבחנו גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות, ובהם נשקלו ההתנהגות האלימה והעובדה שהתקשתה לרסן התנהגותה ולהתייחס באופן מעמיק להרשעותיה התחום עבירות הרכוש.

כגורמים מפחיתי סיכון נשקלו עמדותיה השוללות התנהגות אלימה כפתרון לבעיות במצבי קונפליקט, העובדה כי מכירה בחומרת ההתנהגות האלימה והפגיעה במתלונן, כמו כן התנהגות תקינה במהלך השנים, וההערכה היא כי איננה בעלת דפוסי אלימים ואינה סובלת מבעיה של צריכת אלכוהול.

קצינת המבחן סברה כי לאור המצב הכלכלי הקשה, שליחת הנאשמת לריצוי עונש מאסר בפועל, גם אם זה יהיה לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, עלול להביא להחמרה במצבה הכלכלי והרגשי.

לפיכך הומלץ על ענישה בדמות של"צ, עונש אשר יהווה עבירה עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, ואשר יש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות, ויחד עם זאת יאפשר לנאשמת לשמור על מסגרתה התעסוקתית.

טיעונים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי על פי עקרון ההלימה על בית המשפט לבטא בגזירת הדין את היחס ההולם בין העבירה ונסיבותיה, מידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

נטען כי בצבר העבירות במקרה זה, נפגעו ערכים מוגנים ובהם ההגנה על שלומם ושלמות גופו של המתלונן, ההגנה על המשתמשים בדרך בכלל, שלטון החוק והסדר הציבורי.

ב"כ המאשימה טענה כי היות הנאשמת תחת השפעת אלכוהול מהווה נסיבה לחומרה, שכן מדובר בנאשמת שביצעה מסכת עבירות שעניינן עבירות אלימות ופגיעה בזולת.

נטען כי לנאשמת אין מורא מהחוק ומנציגיו והעבירות שבוצעו מעידות כי נשקף ממנה סיכון ניכר לציבור, ובפרט כאשר מדובר במי שנהגה בשכרות והמשיכה בנהיגתה גם לאחר הפגיעה במתלונן.

לאור זאת נטען כי פוטנציאל הנזק הוא ממשי ועלול להיות קטלני.

נטען כי עבירת ההפרעה לשוטר למעשה נחלקת למספר אירועים, הגם שיוחסה לנאשמת עבירה אחת בלבד של הפרעה לשוטר.

ב"כ המאשימה טענה כי בהתחשב בעבירות שבוצעו ובנסיבותיהן מתחם העונש לאירוע נע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ברף העליון.

נטען כי לחובת הנאשמת הרשעה קודמת ורישום מאוחר בעבירות רכוש וכן שלוש עבירות תעבורה.

ב"כ המאשימה טענה כי מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשמת שללה קשיים בצריכת אלכוהול למרות שמספרת

ששתתה בירה ולאחר מכן נהגה, כן נטען כי מהתסקיר עולה כי הנאשמת לקחה אחריות למעשיה.

ב"כ המאשימה טענה כי בבחינת הנסיבות שאינן קשורות לעבירה נלקח בחשבון עברה הפלילי של הנאשמת, נשקלו טענות מסוימות שהועלו ע"י הנאשמת בפני המאשימה, הגם שלא עלו בתסקיר שירות מבחן.

נטען כי שירות המבחן המליץ להשית של הנאשמת של"צ בלבד לאור מצבה הכלכלי.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה אינה יכולה להסכים להמלצה זו, שכן מדובר בחריגה משמעותית ממדיניות הענישה ללא סיבה מוצדקת.

נטען כי לאור צבר העבירות החמורות, יש לתת משקל לשיקולי הגמול וההרתעה אל מול שיקול השיקום.

בנסיבות הללו ובמסגרת ההסכמה שהושגה בין הצדדים, ב"כ המאשימה עתרה לעונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשמת

ב"כ הנאשמת טענה כי הנאשמת, בת 56, הורשעה בעובדות כתב האישום המתוקן, כך שמרבית העבירות נמחקו וכן נמחק גם אישום אחד מתוך שני האישומים אשר יוחסו לה.

נטען כי האירוע נשוא כתב האישום אירע לפני כשנתיים, ומדובר באירוע שאינו מאפיין את אורח חייה של הנאשמת, כפי שגם פורט בתסקיר בהרחבה.

נטען כי מדובר באשה נורמטיבית שלחובתה שתי עבירות רכוש מהרף הנמוך - גניבה והחזקת רכוש החשוד כגנוב.

ב"כ הנאשמת ציינה כי במסגרת תיקון כתב האישום צורפה שורה לפיה המתלונן היכה באגרופ את הנאשמת. נטען כי יש בכך כדי לשפוך אור על האירוע עצמו ועל הטראומה של הנאשמת עצמה.

נטען כי הנאשמת מודה בכך שנסעה ופגעה ברכב המתלונן, אך יחד עם זאת, העובדה שהמתלונן היכה אותה, הכניסה את הנאשמת למצב נפשי קשה כפי שבא לידי ביטוי גם בתסקיר.

ב"כ הנאשמת התייחסה לטענת המאשימה כי אין צורך לשקול את אינטרס שיקום הנאשמת.

נטען כי בהתאם לתיקון 113, אינטרס השיקום הוא בעל משקל בכורה, המאפשר סטיה מעקרון ההלימה, וכאשר מוגש תסקיר שירות מבחן בו קיימת המלצה שיקומית ברורה, לא ניתן להתעלם ממנו לחלוטין.

ב"כ הנאשמת טענה כי למעשה העונש שהמאשימה מבקשת זה העונש שהתבקש לפני קבלת התסקיר ומצב זה הינו בעייתי, שכן בכך נפגע אינטרס ההסתמכות של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת טענה כי יש להתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובין היתר, היות האירוע אירוע חד פעמי אשר לא תוכנן מראש, ואשר התרחש לפני כשנתיים מבלי שנפתחו כנגד הנאשמת תיקים חדשים מאז.

כן נטען כי לנאשמת נסיבות חיים קשות כמפורט בתסקיר.

נטען כי מדובר באישה קשת יום, מבוגרת אשר על אף השכלתה נאלצת לעבוד בשני מקומות עבודה שונים, לצורך החזר חובות של משפחתה, חובות אשר עד היום לא הוחזרו.

ב"כ הנאשמת הפנתה לאמור בתסקיר, לפיו, שליחתה של הנאשמת לעבודות שירות תמוטט אותה הן מבחינה כלכלית והן מבחינה אישית ולאור זאת הומלץ על ענישה בדמות של"צ שתאפשר לנאשמת לעבוד ולשלם חשבונות.

נטען כי הנאשמת ניתקה קשר עם אביה, הוריה נפטרו במהלך השנים, היא גדלה בבית סבתה, ויחד עם זאת הצליחה לנהל אורח חיים נורמטיבי.

ב"כ הנאשמת טענה כי על אף שמדובר באירוע חמור, יש להתחשב בכך שגם הנאשמת עצמה נפגעה פיזית באירוע, כפי שצוין בכתב האישום, ויש בכל להעיד על רוח האירוע, כן נטען כי יש להתחשב בכך שהנאשמת לא ברחה, ולא היה צורך למרדף.

נטען כי בתסקיר שירות המבחן מצוין מספר פעמים כי הנאשמת לקחה אחריות מלאה והודתה במעשיה, כן צוין בתסקיר כי הסיכון להישנות העבירה הינו נמוך.

ב"כ הנאשמת טענה כי הנאשמת מתקשה לדבר על המקרה לאור הטראומה אשר נותרה לה מהאירוע.

נטען כי הנאשמת נשלחה לחו"ד פסיכיאטרית, וכן הייתה מאושפזת במרכז לבריאות הנפש בגדה.

נטען כי שליחתה של הנאשמת לעבודות שירות תוביל להתדרדרות לאור מצבה הנפשי והפיזי.

לאור זאת עתרה ב"כ הנאשמת לאימוץ המלצות שירות המבחן להטלת עונש של"צ על הנאשמת.

הנאשמת ביקשה לומר דברה לבית המשפט, ואמרה כי היא מצטערת על מה שקרה ומתחרטת על מעשיה וכי לא תחזור על כך שנית.

דין

צבר העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, המהוות אירוע עברייני אחד, מהוות פגיעה בערכים המוגנים של שלומו ושלמות גופו של המתלונן, ההגנה על המשתמשים בדרך, שלטון החוק והסדר הציבורי.

מתחם הענישה בגין צבר העבירות נשוא כתב האישום, בהתאם לפסיקה הנוהגת, נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל של מספר חודשים, בצד רכיבי ענישה אחרים של קנסות, פסילה בפועל ועל תנאי מלנהוג, ושל"צ.

בצד החומרה העולה מהתנהגותה הבריונית של הנאשמת בעת האירוע, עולה ממכלול הנתונים האישיים המפורטים

בתסקיר, כי מדובר באירוע החורג מהתנהלותה הרגילה ואינו מאפיין אותה.

עולה מהתסקיר כי הנאשמת הינה אשה מבוגרת יחסית, קשת יום, העובדת ומתפקדת במשך שנים ללא הסתבכויות משמעותיות עם החוק. עם זאת, קיים פער בין התרשמות שירות המבחן באוקטובר 2015, כי הנאשמת אינה סובלת מבעיה של שימוש לרעה באלכוהול, לבין חוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה בעניינה בפברואר 2015, בה היתה ההתרשמות, בעיקר מהאנמנזה שמסרה הנאשמת ומדבריה על מקרים קודמים של אובדן שליטה עצמית אחרי שתיית אלכוהול, כי יש לנאשמת בעיה כרונית של שימוש לרעה באלכוהול אשר מעצים את דחפיה האלימים ומוביל אותה להתנהגות אנטי חברתית בלתי מבוקרת. נראה כי במועד האירוע שתתה הנאשמת יתר על המידה ונהגה באופן לא זהיר, ומכאן החל האירוע להתגלגל ככדור שלג לעימותים עם התלונן והשוטרים. יש לציין, כי למתלונן היתה תרומת מסויימת להסלמת האירוע, בכך שלקח ללא רשות המתלוננת את מפתחות רכבה וסרב להחזירם לה, ובכך מנע ממנה להמשיך בדרכה, דבר שלא היה חיוני לצורך בירור הפרטים, מאחר שפרטי הרכב כבר היו בידיו, ולא היה בסמכותו. כמו כן, הנאשמת הוכתה אף היא ע"י המתלונן.

הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, שהוא העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן ובשקלול מידת אשמה של הנאשמת לפי עקרון ההלימה, עלולה להביא לפגיעה קשה בנאשמת, העובדת במקביל בשתי עבודות כפועלת נקיון, עקב אי יכולת לפרנס את משפחתה ולשלם חובות בתקופה זו, דבר שידרדר כלכלית ורגשית את הנאשמת ויפגע במשפחה כולה.

לפיכך נראה לי כי ניתן להסתפק בעונש הנמצא ברף התחתון של מתחם הענישה, של מע"ת ושל"צ כהמלצת שירות המבחן, בצד רכיבי ענישה נוספים.

אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירת אלימות או נהיגה בשכרות.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה אחרת בה הורשעה.

של"צ בהיקף של 100 שעות, במסגרת שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט תוך 30 יום.

3 חודשי פסילה בפועל מלנהוג. הנאשמת תפקיד את רשיון הנהיגה שלה בבית המשפט באופן מיידי.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה של נהיגה בשכרות.

פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.3.16.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ו, 12 ינואר 2016, במעמד הצדדים.